

«Ο ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ»

«Ο Ευτυχισμένος Πρίγκιπας» είναι ένα παραμύθι γραμμένο από τον Όσκαρ Ουάιλντ. Δημοσιεύτηκε το 1888 σε μια συλλογή με τίτλο «Ο Ευτυχισμένος Πρίγκιπας και άλλα παραμύθια». Η ιστορία περιστρέφεται γύρω από το άγαλμα ενός πρίγκιπα που, ενώ ήταν ζωντανός, ζούσε μια ζωή γεμάτη πλούτη και ευτυχία. Ωστόσο, μετά το θάνατό του, μεταμορφώθηκε σε άγαλμα, καλυμμένο με χρυσάφι και πολύτιμους λίθους. Εξυμνεί την αξία της προσφοράς, της καλοσύνης, της ενσυναίσθησης και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Έχει διασκευαστεί για το θέατρο και έχει παρουσιαστεί από το Εθνικό Θέατρο, σε σκηνοθεσία Άρη Τρουπάκη και άλλους.

Υπόθεση

Η ιστορία ξεκινά με ένα μικρό χελιδόνι, που έχει προορισμό να φτάσει στην Αίγυπτο. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του, το χελιδόνι στέκεται να ξεκουραστεί στο βάθρο ενός αγάλματος σε μια πόλη. Είναι το άγαλμα του Ευτυχισμένου Πρίγκιπα, που συνεχώς δακρύζει, επειδή βλέπει τις κοινωνικές ανισότητες και τη δυστυχία της πόλης.

Ο Πρίγκιπας, που όσο ήταν ζωντανός δεν γνώριζε τον πόνο των ανθρώπων, θέλει να βοηθήσει τους φτωχούς και ευάλωτους. Για αυτό, ζητά από το χελιδόνι να μεταφέρει με το ράμφος του ό,τι πολύτιμο πετράδι υπάρχει πάνω του και να το χαρίσει σε όσους το έχουν ανάγκη. Το χελιδόνι, αν και πρέπει να πετάξει προς τις ζεστές χώρες, μεταφέρει τα πετράδια, επειδή συναισθάνεται την αγωνία του Πρίγκιπα. Όταν ο Πρίγκιπας χαρίζει ακόμη και τα σμαραγδένια μάτια του, το χελιδόνι δεν θέλει πια να τον εγκαταλείψει, γιατί είναι τυφλός. Μένει κοντά του από αγάπη, συνεχίζοντας να μεταφέρει τα πολύτιμα πετράδια και το χρυσό του περιβλήμα, ώσπου τελικά ξεψυχά.

Το παραμύθι τελειώνει με τον Πρίγκιπα να γίνεται πλέον ένα γυμνό άγαλμα, αλλά με μια καρδιά γεμάτη αγάπη και συμπόνια. Ένας άγγελος παίρνει την καρδιά του Πρίγκιπα και το χελιδόνι και τα οδηγεί στον Παράδεισο.